

[Tholstrup.]

men jeg synes ærlig talt slet ikke, man kan være bekendt ganske simpelt at gå ud fra, at lovene overtrædes. Vi bør regne med, at når der er en lov om forbud, overholdes den — og dermed færdig. Men når der til gengæld ingen fristelser er af økonomisk art, er det meningsløst, at vi har måttet slæbe rundt med denne rationering i 3—4 måneder til ingen som helst nytte, og at vi har måttet trykke millioner af brødmærker til omdeling og haft hele dette kineseri med hundreder af mennesker rundt omkring i virksomhederne, som sad og talte mærker op. Vi kunne som sagt have ophævet denne rationering for længe siden. Man følger ikke fra regeringens side det tidligere ærede medlem hr. Bramsnæs, som fornylig sagde: Vi må hellere ophæve en restriktion een dag for tidligt end een dag for sent.

Der er heller ingen grund til at være bange for, at melet skal blive fodret op. Melet fremstilles jo på et ganske ringe antal virksomheder her i landet, nemlig på møllerne, og melet kan ikke gå ud, uden at man ser, der sker noget. For de store møllers vedkommende kan man på forhånd anse det for udelukket, og for de små landsbymøllers vedkommende, hvoraf nogle har brødfabrikker knyttet til virksomheden, vil man straks kunne se, hvis der sker et uforholdsmæssigt stort forbrug, idet møllerne skal henvende sig til staten for at få tilskuddet udbetalt. Der er altså ingen som helst risiko for, at der kan finde opfodring sted af melet udover den, at en møller kan holde et par grise selv, men det kan aldrig blive til noget nævneværdigt tal.

Hvad angår en rabatordning eller tilskudsordning i det hele taget, må det dog stå alle klart, at det er de samme mennesker, der betaler tilskuddet, som skal have pengene, og det betyder, at der kommer en del omkostninger på, for nu har vi jo lige hørt af det ærede medlem hr. Aksel Larsen, at det er dyrt med statsdirigeret drift — det havde man ikke ventet at høre fra den side. (*Aksel Larsen*: Når har jeg sagt det?). Som sagt, hele dette kontrolsystem og alt det, der her følger med af kineseri, det er det, der koster penge, det, der sluger skatteydernes penge — det er afgjort. Derfor bliver det, som jeg sagde forleden dag, da vi behandlede mælke- og flæskeordningen, de

samme mennesker, der kommer til at betale, men de kommer til at betale mere, end de får igen, fordi omkostningerne sluger en stor del af provenuet. Og det betyder altså, at vi opretholder et kunstigt højt prisniveau, et kunstigt højt omkostningsniveau, som gør, at vi bliver ude af stand til at konkurrere med udlandet, når vi nu for alvor skal til at tage fat i konkurrencen på lige fod. Det hjælper ikke, at det bliver billigere at købe brød, når de samme mennesker skal betale flere penge mere i skat, og jeg synes derfor, vi skal væk fra alle disse tilskudsordninger jo før jo hellere.

Ganske vist siger det ærede medlem hr. Juul, at vi har valget imellem at lægge en høj afgift på tobak og spiritus og så bruge de penge, der kommer ind derved, til at nedsætte brødprisen, eller en høj brødpris. Men lad os nu tænke os — vi kan jo gå videre —, at vi kommer så langt ned økonomisk, at folk ikke længere har råd til at ryge og drikke; så bliver der ingen penge til tilskud til billigørelse af brødet. Og lad os så tænke os, at man i den anledning må lægge afgifterne på mere nødvendige varer end spiritus og tobak, og at folk også bliver ude af stand til at købe og betale disse varer. Til sidst kommer befolkningen måske så langt ned, at den må spise det tørre brød, men da man *skal* have afgifterne ind, er man altså kommet så langt, at man må lægge dem på brødet for at kunne uddele rabatmærkerne. Så tror jeg nok, vi er kommet lovligt langt ud.

Jeg vil derfor anbefale, at man i udvalget grundigt gennemarbejder dette lovforslag, for bliver det grundigt gennemarbejdet, så bliver det forkastet.

Formanden: Det ærede medlem hr. Aksel Larsen har ordet for en kort bemærkning.

Aksel Larsen: Jeg vil gerne spørge det ærede medlem hr. Tholstrup, hvornår jeg har sagt, at statskontrolleret [drift er dyr.

Formanden: Det ærede medlem hr. Aage Fogh har ordet for en kort bemærkning.

Aage Fogh: Det ærede medlem hr. Tholstrup siger, at det er de samme folk, der betaler, som får fordelene. Det er så afgjort urigtigt. Jeg forstår ikke, hvilket formål